

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 31 maja 1978 r.

Nr 4

Poz. 6-9

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra

poz. 6 — nr 4 z dnia 15 lutego 1978 r. w sprawie premiowania pracowników kierownictwa i administracji, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach, objętych nowym systemem ekonomiczno-finansowym budownictwa.

poz. 7 — nr 8 z dnia 8 marca 1978 r. zmieniające zarządzenie w sprawie premiowania niektórych pracowników przyczyniających się do wykorzystania ładowności

i próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych i przyczep.

poz. 8 — nr 13 z dnia 6 kwietnia 1978 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji praktycznej nauki zawodu dla młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

poz. 9 — nr 14 z dnia 25 kwietnia 1978 r. w sprawie dodatkowego narzutu wyrównawczego do ceny podstawowej robót budowlanych i montażowych z tytułu realizacji inwestycji modernizacyjnych.

6.

ZARZĄDZENIE NR 4

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 lutego 1978 r.

w sprawie premiowania pracowników kierownictwa i administracji, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach, objętych nowym systemem ekonomiczno-finansowym budownictwa

(Znak: PP/3/78)

Na podstawie ust. 1. części III załącznika do uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 6 stycznia 1978 r. w sprawie zasad systemu ekonomiczno-finansowego organizacji gospodarczych budownictwa oraz trybu i terminów jego wdrażania — w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne

§ 1.1. Zarządzenie określa zasady tworzenia funduszu premiowego oraz zasady premiowania pracowników kierownictwa i administracji zatrudnionych w:

- 1) zarządach przedsiębiorstw (kombinatów) budowlano-montażowych,
- 2) zarządach przedsiębiorstw produkcji pomocniczej i zaopatrzenia budownictwa określonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w trybie przewidzianym odrębnymi przepisami,

3) jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstw (kombinatów), o których mowa w pkt. 1 i 2, realizujących produkcję budowlano-montażową, pomocniczą lub usługi produkcyjne, zwanych dalej „jednostkami produkcyjnymi”,

4) centralach zjednoczeń budownictwa oraz jednostek równorzędnych, zwanych dalej „zjednoczeniami”, grupujących przedsiębiorstwa (kombinaty), o których mowa w pkt. 1 i 2 oraz w jednostkach organizacyjnych tych zjednoczeń utrzymywanych z narzutów,

stosujących nowy system ekonomiczno-finansowy budownictwa, z wyjątkami, o których mowa w ust. 2.

2. Zarządzenie nie dotyczy pracowników:

- 1) objętych przepisami zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie premiowania pracowników przedsiębiorstw (kombinatów) budowlano-montażowych, zatrudnionych na kierowniczych i innych samodzielnych stanowiskach pracy na budowie Huty Katowice,
- 2) Zjednoczenia Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż” i zgrupowanych w tym zjednoczeniu przedsiębiorstw,
- 3) pracowni (zakładów) projektowych wynagradzanych według odrębnych zasad.

Rozdział II

Zasady tworzenia funduszu premiowego oraz premiowania pracowników zatrudnionych w zarządach przedsiębiorstw (kombinatów), centralach zjednoczeń oraz w jednostkach organizacyjnych zjednoczeń utrzymywanych z narzutów

§ 2.1. Premiowaniem według zasad określonych w niniejszym rozdziale objęci są:

- 1) dyrektorzy, zastępcy dyrektorów i główni księgowi,
- 2) pracownicy zarządu przedsiębiorstwa (kombinatu) i jednostek organizacyjnych premiowanych za wyniki przedsiębiorstwa (kombinatu) jako całości,

3) pracownicy central zjednoczeń i jednostek organizacyjnych tych zjednoczeń utrzymywanych z narzutów.

2. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, pkt. 2 i 3, określa naczelny dyrektor zjednoczenia.

3. Stanowiska, na których zatrudnieni pracownicy są uprawnieni do premii w jednostkach, o których mowa w ust. 1 i 2 określa:

— dla przedsiębiorstw (kombinatów) — dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu),

— dla centrali zjednoczenia — naczelny dyrektor zjednoczenia.

4. Zasadami premiowania określonymi w niniejszym rozdziale powinni być objęci pracownicy zarządów wielkich zakładów (oddziałów) przedsiębiorstw (kombinatów). Decyzję w tej sprawie podejmuje naczelny dyrektor zjednoczenia, ustalając w miarę potrzeby zasady rozrachunku tych jednostek.

§ 3. 1. Fundusz premii tworzy się:

1) w zarządach przedsiębiorstw — z wygospodarowanego zysku,

2) w zarządach kombinatów — z wygospodarowanego łącznego zysku kombinatu,

3) w centralach zjednoczeń i jednostkach utrzymywanych z narzutów — z narzutów obciążających koszty przedsiębiorstw (kombinatów).

2. Wielkość funduszu premiowego dla pracowników:

1) zarządu przedsiębiorstwa — wynika ze wskaźnika udziału w kwocie zysku netto, osiągniętego za dany rok kalendarzowy,

2) zarządu kombinatu — uzależniona jest od wielkości łącznego zysku netto zakładów wchodzących w skład kombinatu, stosujących zasady premiowania określone w zarządzeniu.

3. Fundusz premii dla pracowników centrali zjednoczenia i jednostek organizacyjnych utrzymywanych z narzutów, w stosunku do poziomu wyjściowego wzrasta lub zmniejsza się proporcjonalnie do wzrostu lub zmniejszenia naliczonego funduszu premiowego pracowników zarządów przedsiębiorstw (kombinatów) zgrupowanych w zjednoczeniu.

4. Zysk netto ustala się zgodnie z przepisami uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montażowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 11 oraz z 1977 r. Nr 17, poz. 98).

5. Zasady weryfikacji wyniku finansowego do obliczenia wielkości odpisu na fundusz premii określają odrębne przepisy.

§ 4. 1. Wskaźniki udziału funduszu premiowego w zysku netto ustala dla:

1) zjednoczenia jako całości oraz przedsiębiorstw (kombinatów) podległych bezpośrednio ministrowi — minister,

2) przedsiębiorstw i kombinatów zgrupowanych w zjednoczeniu — naczelny dyrektor zjednoczenia w granicach wskaźnika ustalonego przez ministra dla zjednoczenia jako całości.

2. Wskaźnik udziału funduszu premiowego w kwocie zysku netto stanowi stosunek procentowy wyjściowego funduszu premiowego do zysku netto, planowanego na rok zastosowania nowych zasad systemu ekonomiczno-finansowego.

3. Ustalony zgodnie z ust. 2 wskaźnik udziału funduszu premiowego w kwocie zysku netto obowiązuje do roku 1980 z zastosowaniem obciążeń przyrostu funduszu premiowego na rzecz budżetu, według zasad określonych w § 11 zarządzenia.

4. Minister może różnicować dla poszczególnych zjednoczeń oraz przedsiębiorstw (kombinatów) bezpośrednio podległych, a naczelny dyrektor zjednoczenia dla poszczególnych przedsiębiorstw i kombinatów zgrupowanych w zjednoczeniu, wysokość wskaźników, o których mowa w ust. 3 na poszczególne lata w zależności od czynników wpływających na wielkość zysku przewidywaną w tych przedsiębiorstwach (kombinatach) w poszczególnych latach.

5. Poziom wyjściowy funduszu premiowego na lata 1978—1980 ustala się w procentowej wysokości określonej w stosunku do płac zasadniczych, przyjętych na okres roczny.

6. Poziom wyjściowy funduszu premiowego, o którym mowa w ust. 5, może być w roku wprowadzenia nowego systemu ekonomiczno-finansowego podwyższony — w ramach planowanego funduszu płac — do wysokości 20% płac zasadniczych pracowników zarządu przedsiębiorstwa (kombinatu), centrali zjednoczenia.

7. W przypadku, gdy wyjściowe fundusze premiowe w roku poprzedzającym wprowadzenie nowego systemu ekonomiczno-finansowego były wyższe, niż określone w ust. 6, poziom tych funduszy utrzymuje się w dotychczasowej wysokości.

§ 5. 1. Fundusz premii pracowników zarządów przedsiębiorstw (kombinatów) niskorentownych stanowi element podziału wyniku finansowego z tym, że w przedsiębiorstwach objętych powołaną w § 3 ust. 4 uchwałą nr 46 Rady Ministrów, brakująca kwota na dokonanie przysługującego odpisu na fundusz premii podlega pokryciu z dotacji udzielanych przez zjednoczenie ze środków zgromadzonych na specjalnym rachunku bankowym centrali zjednoczenia, o którym mowa w § 8 ust. 2 tej uchwały.

W razie braku środków na tym rachunku, brakująca kwota odpisu na fundusz premii obciąża fundusz statutowy przedsiębiorstwa w części finansującej środki obrotowe.

2. Przedsiębiorstwem (kombinatem) niskorentownym jest przedsiębiorstwo (kombinat), którego plan na dany rok obliczeniowy zakłada stratę lub zysk równy albo mniejszy niż planowane odpisy z zysku, dokonywane zgodnie z zasadami gospodarki finansowej, obowiązującymi przedsiębiorstwo (kombinat) — przed odpisami na fundusz premii.

3. Wyjściowy fundusz premii oblicza się mnożąc planowany na dany rok obliczeniowy fundusz płac zasadniczych pracowników zarządu przedsiębiorstwa (kombinatu) przez procentową wysokość tego funduszu i dzieląc przez 100.

4. Na przyrost funduszu premiowego ponad jego wielkość wyjściową przeznaczają się część kwoty stanowiącej poprawę wyniku finansowego netto.

5. Kwotę poprawy wyniku finansowego netto oblicza się według następującego wzoru:

$$P = W - (S \times k)$$

gdzie:

P — kwota poprawy wyniku finansowego netto,

W — faktyczny wynik finansowy netto za rok obliczeniowy skorygowany zgodnie z odrębnymi przepisami,

S — rzeczywista wartość sprzedaży ogółem — robót, wyrobów i usług własnej produkcji według cen realizacji, zwiększona o dopłaty wyrównujące rentowność oraz zmniejszona o podatki wyrównujące rentowność,

k — składnik określający stosunek osiągniętego w roku poprzedzającym wyniku finansowego netto (skorygowanego zgodnie z odrębnymi przepisami) do rzeczywistej sprzedaży roku poprzedzającego, liczonej jak składnik „S”, przy czym zarówno składnik „k” jak również składnik „W” odnoszący się do straty stosuje się ze znakiem — (minus).

W razie planowanego pogorszenia wyniku finansowego, zgodnie z zadaniami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, jako składnik „k” przyjmuje się stosunek planowanego wyniku finansowego netto, ustalonego w planie techniczno-ekonomicznym do planowanej na ten rok wartości sprzedaży, liczonej jak składnik „S”.

6. Przyrost funduszu premiowego za rok obliczeniowy ponad jego kwotę wyjściową oblicza się według następującej tabeli:

Stosunek procentowy kwoty poprawy wyniku finansowego (ust. 5) do kwoty wyjściowego funduszu premiowego	Część kwoty poprawy wyniku finansowego przeznaczona na przyrost funduszu premiowego
do 100%	8%
powyżej 100 do 200%	7%
powyżej 200 do 300%	6%
powyżej 300 do 400%	5%
powyżej 400 do 500%	4%
powyżej 500 do 750%	3%
powyżej 750 do 1000%	2%
powyżej 1000 do 1500%	1%
powyżej 1500%	0,5%

Przyrost funduszu premiowego oblicza się w sposób składowy, oddzielnie dla każdej pozycji.

7. Minister może w uzasadnionych przypadkach ustalić niższe od podanych w tabeli części kwoty poprawy wyniku finansowego przeznaczone na przyrost funduszu premiowego, z tym że przyrost ten w przedsiębiorstwach (kombinatach) niskorentownych nie powinien być korzystniejszy, niż w przedsiębiorstwach (kombinatach) w pełni rentownych.

8. W razie pogorszenia wyniku finansowego, obliczonego zgodnie z ust. 5 wyjściowy fundusz premiowy zmniejsza się o 10% za każdy 1% pogorszenia wyniku finansowego.

9. Przyrost funduszu premiowego podlega:

- częściowemu przekazaniu na rezerwowe fundusze premiowe,
- obciążeniu na rzecz budżetu (§ 11).

10. Jeżeli przedsiębiorstwo (kombinat) niskorentowne staje się w roku następnym planowo rentowne, w przedsiębiorstwie (kombinacie) tym stosuje się zasady premiowania obowiązujące w przedsiębiorstwach (kombinatach) rentownych.

Wskaźnik udziału funduszu premiowego w zysku netto w tym przedsiębiorstwie (kombinacie) powinien być ustalony tak, aby zapewniał:

- 1) kwotę wyjściowego funduszu premiowego w razie uzyskania rentowności w wyniku zmian cen lub innych zmian niezależnych od przedsiębiorstwa (kombinatu) albo jeżeli przedsiębiorstwo (kombinat) w poprzednim roku nie uzyskało wyjściowego funduszu premiowego,
- 2) kwotę funduszu premiowego, przeznaczonego do wypłaty w roku poprzedzającym uzyskanie rentowności, w razie osiągnięcia przyrostu funduszu premiowego w pozostałych przypadkach (np. w drodze wypracowanej obniżki kosztów, uzyskania pożądanej struktury asortymentowej).

11. Jeżeli planuje się, że przedsiębiorstwo (kombinat) w pełni rentowne stanie się w roku następnym niskorentowne, fundusz premiowy dla tego przedsiębiorstwa (kombinatu) tworzy się według zasad, podanych w ust. 1—9.

§ 6. 1. Wypłata rocznego funduszu premiowego jest uwarunkowana wykonaniem rocznych zadań rzeczowych określonych przez ministra i naczelnego dyrektora zjednoczenia. Generalnych wykonawców obowiązuje wykonanie w generalnym wykonawstwie obiektów, etapów robót i robót poza obiektami, a podwykonawców — wykonanie robót ustalonych w harmonogramie budowy

2. Jeżeli niektóre z zadań rzeczowych określonych zgodnie z ust. 1, nie zostały wykonane w terminie, fundusz premiowy zmniejsza się stosownie do postanowień § 7.

3. W przypadku niewykonania rocznych zadań rzeczowych w roku kalendarzowym, funduszu premiowego przypadającego z rozliczenia rocznego nie wypłaca się.

4. Kwotę wynikającą ze zmniejszenia lub pozbawienia funduszu premiowego przenosi się do odrębnej rezerwy funduszu premiowego zjednoczenia.

5. Wykonanie robót przez podwykonawców potwierdza generalny wykonawca.

§ 7. 1. Za I, II i III kwartał — po sporządzeniu kwartalnych sprawozdań finansowych — mogą być wypłacone zaliczki na poczet rozliczenia rocznego funduszu premiowego.

Wysokość zaliczki za I, II i III kwartał nie może być wyższa od stopnia zaawansowania realizacji rocznych zadań rzeczowych i nie może przekroczyć za kwartał 25% wyjściowego funduszu premiowego.

O wysokość kwot wypłaconych zaliczek zmniejsza się zysk netto podlegający dalszemu podziałowi.

2. Warunkiem wypłaty zaliczki jest wykonanie kwartalnych zadań rzeczowych wynikających z ustalonej rytmiki pracy, z Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego oraz innych zadań rzeczowych przypadających do wykonania w danym kwartale z rocznych zadań rzeczowych (§ 6).

3. Jeżeli niektóre z kwartalnych zadań rzeczowych, o których mowa w ust. 2, nie zostały wykonane w terminie, zaliczkę zmniejsza się co najmniej o połowę.

4. W przypadku niewykonania w danym kwartale kwartalnych zadań rzeczowych, zaliczki za ten kwartał nie wypłaca się.

5. Kwartalne zadania rzeczowe liczy się narastająco od początku roku.

6. Zaliczki niewypłacone zgodnie z ust. 2—4, pomniejszają roczny fundusz premiowy przypadający do wypłaty.

7. Wykonanie zadań rzeczowych w obowiązujących terminach przez przedsiębiorstwa podwykonawcze potwierdza generalny wykonawca.

§ 8. W przypadku stwierdzenia oddania do użytku obiektu niewłaściwej jakości, naczelny dyrektor zjednoczenia zmniejsza co najmniej o połowę zaliczkę premiową przypadającą dyrektorowi przedsiębiorstwa (kombinatu), jego zastępcy i głównemu księgowemu za dany kwartał lub premię z rozliczenia rocznego.

Jeżeli takie przypadki powtarzają się w roku kalendarzowym, zaliczki premiowej lub premii z rozliczenia rocznego nie wypłaca się.

Kwoty niewypłaconej premii po rozliczeniu rocznym zostają odprowadzone do budżetu państwa.

§ 9. W przypadku przekroczenia funduszu płac stosuje się sankcje określone w odrębnych przepisach.

§ 10. 1. Fundusz premiowy tworzy się po zatwierdzeniu i weryfikacji rocznego sprawozdania finansowego.

2. Jeżeli wysokość utworzonego na dany rok funduszu premiowego jest niższa od sumy zaliczek wypłaconych w danym roku, nadpłacone kwoty zaliczek obciążają rezerwy funduszu premiowy lub fundusz premiowy roku następnego.

3. Jeżeli fundusz premiowy, liczony w procentach od funduszu płac zasadniczych, jest wyższy od wyjściowego funduszu premiowego, część przyrostu tego funduszu przeznaczają się na fundusz rezerwy przedsiębiorstwa (kombinatu), centrali zjednoczenia.

4. Wysokość rezerwowego funduszu premiowego nie może przekraczać wielkości wyjściowego funduszu premiowego.

5. Niezależnie od rezerw, tworzonych zgodnie z ust. 3 i 4 naczelny dyrektor zjednoczenia może utworzyć dla przedsiębiorstw (kombinatów) na dany rok rezerwę funduszu premiowego zjednoczenia w wysokości określonej przez kolegium zjednoczenia.

W takim przypadku fundusz premiowy przedsiębiorstw (kombinatów) zmniejsza się o kwoty ustalone jako rezerwa funduszu premiowego przedsiębiorstwa (kombinatu), pozostająca w dyspozycji naczelnego dyrektora zjednoczenia.

6. Rezerwowe fundusze premiowe, o których mowa w ust. 3—5, przeznaczone są na uzupełnienie funduszu premiowego, przewidywanego do wypłaty lub na premie za szczególne osiągnięcia dla wszystkich pracowników kierownictwa i administracji.

7. Odrębna rezerwa funduszu premiowego zjednoczenia, utworzona zgodnie z § 6 ust. 4, może być uruchomiona do wypłaty tylko na zwiększenie funduszy premiowych przedsiębiorstw (kombinatów), które przekroczyły swoje zadania rzeczowe lub wykonały swoje roczne zadania rzeczowe i równocześnie wyróżniły się dobrą jakością obiektów oddawanych do użytku.

§ 11. 1. Przyrost funduszu premiowego w stosunku do wielkości funduszu wyjściowego, określonego w procencie do funduszu płac zasadniczych lub część tego przyrostu pozostała po utworzeniu rezerwy, przeznaczona na wypłatę premii pracownikom za dany rok, podlega obciążeniu na rzecz budżetu według następującej tabeli:

Przyrost funduszu premiowego (pomniejszony o utworzoną rezerwę) w stosunku do procentowego poziomu wyjściowego tego funduszu określonego w procencie do płac zasadniczych		Wysokość obciążeń na rzecz budżetu
	do 2 punktów	10%
powyżej 2	do 5 punktów	25%
powyżej 5	do 10 punktów	50%
powyżej 10 punktów		80%

Obliczenia obciążeń według podanej tabeli dokonuje się w sposób składany oddzielnie dla każdej pozycji. Kwoty rezerwowego funduszu premiowego, przeznaczone na premie dla pracowników, podlegają obciążeniu na rzecz budżetu, z tym że obciążenie to dotyczy tylko kwoty stanowiącej przyrost funduszu premiowego ponad poziom wyjściowy. Wielkość obciążenia odnosi się do okresu, w którym kwota ta jest uruchamiana.

2. W przedsiębiorstwach (kombinatach) budownictwa mieszkaniowego i współdziałających przedsiębiorstwach podwykonawczych zmniejsza się kwotę obciążenia przyrostu funduszu

premiowego w zależności od stopnia przyrostu powierzchni użytkowej mieszkań oddanych do użytku w stosunku do roku ubiegłego. Stawkę ulgi ustala minister, z tym że nie może ona przekroczyć 3% zmniejszenia kwoty obciążenia funduszu premiowego za każdy 1% przyrostu powierzchni użytkowej mieszkań. Ulgi stosuje się wyłącznie w przypadkach wykonania rocznego planu rzeczowego.

§ 12. Przeznaczony do wypłaty fundusz premiowy ulega zwiększeniu w zależności od przyrostu eksportu, według zasad określonych odrębnymi przepisami.

Rozdział III

Zasady ustalania funduszu premiowego oraz zasady premiowania pracowników zatrudnionych w jednostkach produkcyjnych przedsiębiorstw (kombinatów)

§ 13. 1. Wysokość funduszy premiowych dla pracowników poszczególnych jednostek produkcyjnych przedsiębiorstwa (kombinatu) ustala, w ramach dyspozycyjnego funduszu płac przedsiębiorstwa (kombinatu), dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu). Poziom planowanego łącznie dla jednostek produkcyjnych funduszu premiowego nie powinien przekraczać 20% płac zasadniczych. Poziom ten dla poszczególnych jednostek powinien być zróżnicowany zależnie od trudności i znaczenia gospodarczego realizowanych zadań.

2. Jeżeli fundusze premiowe, przysługujące za rok poprzedzający wprowadzenie nowego systemu ekonomiczno-finansowego, były wyższe niż określono w ust. 1, poziom tych funduszy utrzymuje się w dotychczasowej wysokości.

§ 14. 1. Premie z funduszu premiowego, o którym mowa w § 13 wypłaca się w okresach kwartalnych za wykonanie z góry określonych zadań rzeczowych.

W przypadku trudności w ustalaniu zadań rzeczowych w jednostkach naturalnych, dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu) może dla danej jednostki produkcyjnej ustalić zadania według wartości produkcji.

2. W przypadku niewykonania w danym kwartale wyznaczonych kwartalnych zadań rzeczowych, premii za ten kwartał nie wypłaca się.

3. W przypadku niewykonania w terminie niektórych spośród wyznaczonych na dany kwartał zadań rzeczowych przez daną jednostkę produkcyjną, fundusz premiowy ulega zmniejszeniu według zasad ustalonych przez dyrektora przedsiębiorstwa (kombinatu) w szczegółowym regulaminie premiowania, co najmniej o 50%.

4. Jeżeli zadania rzeczowe wyznaczone na dany kwartał zostały wykonane w następnych kwartałach tego samego roku kalendarzowego, niewypłacona część funduszu premiowego może być przywrócona do wypłaty w części lub w całości po zakończeniu roku pod warunkiem, że całe przedsiębiorstwo (kombinat) wykonało w całości roczne zadania rzeczowe.

5. Premia dla poszczególnych jednostek produkcyjnych za wykonanie zadań rzeczowych może być wypłacona za dany kwartał tylko wówczas, gdy jakość wszystkich wykonanych w tym okresie obiektów pozwoliła na ich odbiór. Nieprzyjęcie obiektu zgłoszonego do odbioru lub przesunięcie terminu jego odbioru albo obniżenie ceny obiektu z powodu niedostatecznej jakości robót, pozbawia pracowników danej jednostki produkcyjnej premii za dany kwartał bez prawa przywrócenia.

6. W przypadku stwierdzenia, że w obiekcie, wykonanym w okresie ubiegłym, wystąpiły w pierwszym półroczu okresu rekojmi wady wynikające z niedostatecznej jakości wykonania

nych robót z winy nadzoru — majster, kierownik budowy (robót) i pracownicy zatrudnieni na innych stanowiskach bezpośredniego nadzoru technicznego powinni być pozbawieni całości lub części premii za kwartał bieżący.

§ 15. 1. Warunkiem wypłaty kwartalnego funduszu premiewego, przysługującego za wykonanie zadań rzeczowych dla pracowników poszczególnych jednostek produkcyjnych, jest nieprzekroczenie ustalonego dla danej jednostki organizacyjnej:

- planu kosztów bezpośrednich,
- planu funduszu płac.

Sposób ustalania i rozliczania planu kosztów bezpośrednich oraz planu funduszu płac ustala dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu) według wytycznych naczelnego dyrektora zjednoczenia.

2. W przypadku przekroczenia planu kosztów bezpośrednich, kwota funduszu premiewego, przysługującego za wykonanie zadań rzeczowych, ulega zmniejszeniu o 10% za każdy 1% przekroczenia do wysokości 50% funduszu premiewego. Jeżeli przekroczenie planu kosztów bezpośrednich nastąpiło na skutek poważniejszych nieprawidłowości w gospodarce jednostki produkcyjnej, dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu) powinien zmniejszyć przysługujący fundusz premii o 10% za każdy 1% przekroczenia, aż do całkowitego pozbawienia premii.

3. W przypadku przekroczenia ustalonego dla danej jednostki produkcyjnej funduszu płac, fundusz premii przysługujący za wykonanie zadań rzeczowych, ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, aż do całkowitego pozbawienia tego funduszu.

4. W przypadku równoczesnego przekroczenia planu kosztów bezpośrednich i przekroczenia ustalonego funduszu płac, stosuje się jedną sankcję, dalej idącą.

5. W przypadku odpowiedniego zmniejszenia lub całkowitego usunięcia w rachunku narastającym od początku roku przekroczenia funduszu płac lub przekroczenia planu kosztów bezpośrednich, premie niewypłacone z tego tytułu mogą być przywrócone (w części lub w całości) do wypłaty łącznie z premią za kwartał, w którym zmniejszono lub usunięto przekroczenie.

6. Regulamin premiovania pracowników przedsiębiorstwa (kombinatu) może przewidywać zwiększenie — w ramach dyspozycyjnego funduszu płac dopuszczalnego do wypłaty — kwoty funduszu premiewego dla pracowników poszczególnych jednostek produkcyjnych, zależnie od osiągnięcia oszczędności w stosunku do planu kosztów bezpośrednich.

Zwiększenie kwoty funduszu premiewego nie może przekraczać 5% za 1% oszczędności, do maksymalnej granicy 50% zwiększenia.

Rozdział IV

Przepisy końcowe

§ 16. 1. Wysokość premii na dany rok oraz wysokość zaliczek zatwierdza dla:

- naczelnego dyrektora zjednoczenia oraz dyrektorów przedsiębiorstw (kombinatów) bezpośrednio podległych ministrowi, zastępców dyrektora i głównego księgowego — minister,
- dyrektora przedsiębiorstwa (kombinatu), jego zastępców i głównego księgowego — naczelną dyrektor zjednoczenia,

— pracowników przedsiębiorstwa (kombinatu) i jednostek utrzymywanych z narzutów — dyrektorzy tych jednostek organizacyjnych,

— pracowników centrali zjednoczenia — naczelną dyrektor zjednoczenia.

2. Zasady podziału przysługującego do wypłaty funduszu premiewego ustala się w szczegółowym regulaminie premiovania. Regulamin premiovania powinien określać sposób podziału funduszu premiewego pomiędzy pracowników poszczególnych grup — z wyłączeniem dyrektora, jego zastępców i głównego księgowego.

Podział funduszu premiewego może być dokonany między innymi:

- proporcjonalnie do płac zasadniczych lub
- według z góry określonych współczynników, wynikających z rozmiaru i stopnia trudności wykonywanych zadań.

3. Wysokość premii dla dyrektorów, ich zastępców i głównych księgowych ma charakter uznaniowy.

Udział indywidualnej premii dla dyrektora, jego zastępców i głównego księgowego w ogólnej kwocie funduszu premiewego w roku kalendarzowym nie może przekraczać planowanego udziału tego funduszu w roku ubiegłym.

§ 17. Pracownicy mogą być pozbawieni premii w całości lub w części:

- 1) jeżeli w danym okresie nie wywiązała się z obowiązków wynikających z ich zakresu pracy,
- 2) w przypadku przyczynienia się przez nich do:
 - niezadowolającego stanu bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - nieutrzymania (nieosiągnięcia) pożądanego stanu i struktury zapasów,
- 3) w innych przypadkach, określonych w szczegółowym regulaminie premiovania.

§ 18. 1. Szczegółowy regulamin premiovania ustala dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu), a dla centrali zjednoczenia — naczelną dyrektor zjednoczenia w uzgodnieniu z radą zakładową. Ustalony regulamin premiovania zatwierdza jednostka nadrzędna.

2. Upoważnia się dyrektora Departamentu Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do zatwierdzania regulaminów premiovania pracowników zatrudnionych w centralach zjednoczeń.

3. Szczegółowy regulamin premiovania powinien być zgodny z zasadami ustalonymi w zarządzeniu.

§ 19. Do pracowników objętych przepisami zarządzenia nie stosuje się przepisów zarządzenia nr 31 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 sierpnia 1973 r. w sprawie premiovania pracowników kierownictwa i administracji zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach i kombinatach budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach (Dz. Urz. MBiPMB Nr 6, poz. 18 i z 1976 r. Nr 7, poz. 24).

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1978 r.

MINISTER
w z. Z. Grela

7.

ZARZĄDZENIE NR 8

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

z dnia 8 marca 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie premiowania niektórych pracowników przyczyniających się do wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych i przyczep

(Znak: PP-3/78)

Na podstawie § 58 ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. z 1972 r. Nr 34, poz. 234, z 1973 r. Nr 2, poz. 20, z 1974 r. Nr 23, poz. 139 i Nr 40, poz. 238, z 1975 r. Nr 31, poz. 168 oraz z 1977 r. Nr 30, poz. 134), w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 lutego 1976 r. w sprawie premiowania niektórych pracowników przyczyniających się do wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych i przyczep (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podział premii dla pracowników, wymienionych w ust. 1, następuje na zasadach i w wysokości ustalonych w szczegółowym regulaminie premiowania zatwierdzonym przez dyrektora oddziału (w transporcie niezorganizowanym dyrektora przedsiębiorstwa), po porozumieniu z radą zakładową. Indywidualna premia nie może przekraczać 1100 zł miesięcznie.”;

2) dotychczasowy § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Szczegółowy regulamin premiowania powinien przewidywać między innymi następujące kryteria oceny wkładu pracy pracowników przyczyniających się do wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów:

- 1) dla pracowników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 — poprawę współczynnika wykorzystania próżnych przebiegów taboru ciężarowego w ramach zleceń przedsiębiorstwa spedycji krajowej w stosunku do ubiegłego miesiąca,
- 2) dla pracowników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 — nawiązywanie i utrzymywanie stałych kontaktów z placówkami spedycyjnymi przedsiębiorstwa spedycji krajowej położonymi na terenie działania oddziału, zakładu (ekspozytury, placówki terenowej) oraz bieżące informowanie tych placówek o zamierzonych jazdach i kierunkach tych jazd,
- 3) dla pracowników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 4 i 5 — ilość zweryfikowanych lub zafakturowanych kart drogowych dotyczących wykorzystania ładowności i próżnych przebiegów pojazdów”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1978 r.

MINISTER
w z. Z. Grela

8.

ZARZĄDZENIE NR 13

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH

z dnia 6 kwietnia 1978 r.

w sprawie szczegółowych zasad organizacji praktycznej nauki zawodu dla młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

(Znak: KA-3/78)

W związku z § 4 ust. 4 i § 32 zarządzenia Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 29 września 1976 r. w sprawie zasad wypełniania obowiązku doksztalcania się młodocianych w szkołach zawodowych i ogólnokształcących oraz organizacji i kontroli praktycznej nauki zawodów młodocianych pracowników w zakładach pracy (Dz. Urz. MOiW Nr 10, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych zatrudniające w celu przygotowania zawodowego młodocianych pracowników, którzy praktyczną naukę odbywają w wydzielonych warsztatach szkoleniowych, obowiązane są organizować i prowadzić tę naukę według zasad określonych w instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Praktyczna nauka zawodu młodocianych zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach, o których mowa w § 1, prowadzona poza wydzielonymi warsztatami szkoleniowymi, organizowana jest na zasadach określonych w zarządzeniu Ministra Oświaty i Wychowania z dnia 29 września 1976 r. w sprawie zasad wypełniania obowiązku doksztalcania się młodocianych w szkołach zawodowych i ogólnokształcących oraz organizacji i kontroli praktycznej nauki zawodu młodocianych pracowników w zakładach pracy (Dz. Urz. MOiW Nr 10, poz. 77).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1978 r.

MINISTER
A. Glazur

Załącznik do zarządzenia nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 kwietnia 1978 r.

INSTRUKCJA

w sprawie szczegółowych zasad organizacji i prowadzenia praktycznej nauki zawodu w wydzielonych warsztatach szkoleniowych dla młodocianych pracowników — uczniów resortowych zasadniczych szkół zawodowych przyzakładowych, zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

1. Do zasadniczej szkoły zawodowej przyzakładowej prowadzonej przez zakład pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych przyjmowani są młodociani pracow-

nicy, zwani dalej „młodocianymi”, zatrudnieni w tym zakładzie pracy w celu nauki zawodu, którzy posiadają wykształcenie podstawowe oraz odpowiedni wiek, w zależności od zawodu.

2. Zakład pracy, który zatrudnia młodocianych w celu nauki zawodu, a nie prowadzi zasadniczej szkoły zawodowej — przykładowej, może skierować młodocianych na dokończanie teoretyczne do szkoły przykładowej czynnej w innym resortowym zakładzie pracy, po uzyskaniu zgody nadzorującego ten zakład zjednoczenia.

Zasady i zakres współdziałania w sprawach dokończania teoretycznego może być uregulowany odrębnie w umowie zawartej przez zakład pracy z zainteresowaną szkołą.

3. Wymiar czasu praktycznej nauki zawodu wynosi:

- 1) dla młodocianych w wieku do 16 lat
— 3 dni w tygodniu po 6 godzin dziennie,
- 2) dla młodocianych w wieku powyżej 16 lat
— 3 dni w tygodniu po 8 godzin dziennie (w soboty 6 godzin).

4. Praktyczna nauka zawodu może być organizowana w systemie przemiennym: tydzień praktycznej nauki zawodu i tydzień zajęć teoretycznych. Wymaga to akceptacji właściwego kuratorium oświaty i wychowania.

5. W okresie wolnym od zajęć teoretycznych, młodocianych obowiązuje nauka praktyczna w pełnym wymiarze czasu.

6. Przy ustalaniu dni w tygodniu, przeznaczonych na praktyczną naukę zawodu, plan zajęć dla młodocianych uczniów należy układać w porozumieniu z dyrektorem szkoły tak, aby:

- 1) nauka praktyczna odbywała się w kolejnych dniach tygodnia dla każdej klasy (brygady),
- 2) została zachowana ciągłość pracy wydzielonych brygad uczniowskich na budowie lub w warsztacie przez cały tydzień.

7. Wymiar czasu przeznaczonego na praktyczną naukę zawodu nie może być zwiększony kosztem zajęć teoretycznych.

8. Młodociani zatrudnieni są w wydzielonych brygadach uczniowskich (wyodrębnionych zespołach praktycznej nauki zawodu) według systemu dniówkowego i uczą się zawodu pod kierunkiem instruktora-brygadzisty.

9. Wydzieloną brygadę uczniowską stanowi grupa młodocianych, szkolonych w jednym zawodzie, licząca od 8 do 12 osób, w zależności od liczby młodocianych w klasie. W uzasadnionych przypadkach liczebność brygady może wzrosnąć do 18 osób lub zmniejszyć się do 5 osób.

10. Jeżeli prowadzenie nauki praktycznej w systemie brygadowym jest niemożliwe (np. w ostatniej klasie w zawodzie tokarza), dopuszcza się jej prowadzenie w sposób indywidualny.

11. Miejscem zatrudniania wydzielonych brygad uczniowskich w czasie praktycznej nauki zawodu są specjalnie przygotowane, wydzielone miejsca pracy, zwane dalej „wydzielonymi budowlami szkoleniowymi” lub „wydzielonymi warsztatami szkoleniowo-produkcyjnymi”.

12. Wydzieloną budowę szkoleniową stanowi obiekt, na terenie którego odpowiednie rodzaje robót przydzielą się do całkowitego i wyłącznego wykonania określonej grupie młodocianych (jednej lub kilku brygadam).

Przykładowo może to być wykonanie całego obiektu stanu surowego — budynku, robót posadzkarskich, malarskich lub tynkarskich w danym budynku, całkowity montaż instalacji sanitarnych lub elektrycznych w określonym obiekcie. Zakres tych robót oraz terminy wykonania uzgadnia każdorazowo kierownik szkolenia praktycznego z kierownikiem budowy.

13. Wydzielone warsztaty szkoleniowo-produkcyjne stanowią pomieszczenia (boksy, pokoje, ogrodzone części hal), odpowiednio wyposażone w sprzęt, urządzenia mechaniczne i narzędzia, na terenie których wyznacza się określony asortyment robót i przydziela grupie młodocianych do wyłącznego i całkowitego wykonania w określonym terminie.

W warsztatach tych należy wyodrębnić działy produkcyjne lub samodzielne działy warsztatów naprawczych macierzystego zakładu pracy.

14. Wyznaczanie brygadam uczniowskim zadań produkcyjnych dokonywane jest przez kierownika szkolenia praktycznego po porozumieniu z dyrektorem szkoły. Roboty przewidziane do wykonania przez brygady uczniowskie powinny być zgodne z programem nauczania praktycznej nauki zawodu.

15. Nadzór techniczny nad robotami wykonywanymi przez uczniów sprawuje z ramienia zakładu pracy kierownik budowy (warsztatu), który zapewnia również rytmiczne dostarczanie niezbędnych materiałów, narzędzi, sprzętu i środków transportu, bezpieczne i higieniczne warunki pracy oraz odpowiednie warunki socjalno-bytowe i inne świadczenia.

16. Plan organizacji praktycznej nauki zawodu ustalony przez kierownika szkolenia praktycznego w porozumieniu z dyrektorem szkoły powinien zapewniać równomierny i ciągły front robót dla uczniów, umożliwiając realizację programu nauczania, zatrudnienie młodocianych przy pracach programowych, rytmiczne zaopatrzenie w materiały i środki transportowe oraz wyposażenie brygad uczniowskich w nowoczesny sprzęt i narzędzia.

17. W razie przestoju w pracy wynoszących do 3 dni w miesiącu, młodocianych można zatrudnić przy ćwiczeniach lub zajęciach, innych niż produkcyjne, tematycznie związanych z programem nauczania.

Jeżeli program nauczania nie jest lub nie może być w pełni zrealizowany, należy organizować dla młodocianych roboty zastępcze, ćwiczenia lub pokazy związane tematycznie z pominiętymi partiami materiału nauczania.

18. Jeżeli macierzysty zakład pracy nie posiada odpowiedniego frontu robót dla brygady uczniowskiej w okresie dłuższym niż 3 dni jest obowiązany zapewnić kontynuowanie praktycznej nauki zawodu, w drodze zatrudnienia młodocianych na okres przestoju — w innym zakładzie pracy, nie zwalnia to macierzystego zakładu pracy z obowiązków wynikających z umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego młodocianych pracowników.

Wzajemne zobowiązania ustalają zainteresowane zakłady pracy w odrębnej umowie.

19. Praktyczną nauką zawodu wydzielonej brygady uczniowskiej kieruje instruktor-brygadzista o odpowiednich kwalifikacjach przydzielony do niej na cały okres nauki.

20. Pracownik wyznaczony przez zakład pracy w celu prowadzenia nauki zawodu jest zwolniony od pełnienia obowiązków wynikających z zawartej umowy o pracę, a obowiązki

instruktora-brygadzysty wykonuje na podstawie zawartej umowy o szkolenie.

21. Każdy instruktor-brygadzysta powinien otrzymać określony na piśmie zakres swoich obowiązków, ustalony przez kierownika zakładu pracy. Ramowy zakres czynności instruktora-brygadzysty określa załącznik nr 1 do instrukcji.

22. Zasady zatrudniania i wynagradzania instruktorów-brygadzystów określają odrębne przepisy.

23. Instruktor, jako brygadzysta wydzielonej brygady uczniowskiej, powinien czynnie uczestniczyć w realizacji zadań produkcyjnych ustalonych dla brygady, wykonując osobiście (głównie w celach dydaktycznych) trudniejsze i bardziej złożone lub nowe dla młodocianych prace.

24. Tygodniowy plan pracy instruktora powinien być tak ułożony, aby obejmował zajęcia z wydzielonymi brygadami uczniowskimi przez wszystkie dni tygodnia.

Jeżeli instruktor wykonuje zadania instruktora-brygadzysty tylko przez niektóre dni tygodnia przeznaczone na praktyczną naukę zawodu, to w pozostałych dniach tygodnia powinien wykonywać:

- prace związane z przygotowaniem dalszego frontu robót dla swojej brygady,
- prace w szkole, między innymi związane z wykonywaniem pomocy naukowych.

25. Instruktor-brygadzysta, w czasie realizacji zadań wynikających z umowy o szkolenie, w zakresie powierzonych mu zadań dydaktycznych podlega bezpośrednio kierownikowi szkolenia praktycznego.

26. W uzasadnionych przypadkach zakład pracy może przydzielić dodatkowo do brygady (oprócz instruktora) robotnika-specjalistę, do którego powinno należeć udzielanie pomocy instruktorowi w pełnieniu jego obowiązków, a ponadto wykonywanie niektórych skomplikowanych prac, zwłaszcza nie wchodzących do programu szkolenia młodocianych w danym zawodzie, a niezbędnych przy wykonywaniu zadań produkcyjnych ustalonych dla brygady uczniowskiej.

27. Każdy rodzaj pracy i każde zadanie zlecone do wykonania wydzielonej brygadzie uczniowskiej kierownik budowy (warsztatu) powinien dokładnie określić w zleceniu roboczym lub w karcie pracy.

W opisie zleconego zadania należy podać ilość, wartość i termin wykonania pracy.

28. Praca wydzielonej brygady uczniowskiej może być prowadzona tylko w systemie dniówkowym.

29. Wycena robocizny za zlecone brygadzie zadania, powinna być dokonana według obowiązujących w zakładzie pracy cen akordowych (stawek jednostkowych).

30. Wartość robocizny obliczona na zleceniach roboczych lub kartach pracy przez kierownika budowy lub warsztatu i podpisana przez kierownika szkolenia praktycznego stanowi jedynie podstawę do zmniejszenia dla danej budowy (warsztatu) funduszu plac przeznaczony dla robotników produkcji podstawowej, pomocniczej lub usług oraz do dokonywania analiz

w zakresie realizacji programu nauczania i poziomu szkolenia młodocianych, nie może być ona przyjmowana jako podstawa do rozliczenia wynagrodzenia członków brygady uczniowskiej. Do wartości robocizny brygad uczniowskich nie należy zaliczać czasu postojów w pracy.

31. Dyrektor szkoły i kierownik szkolenia praktycznego powinni prowadzić na bieżąco harmonogramy przejść uczniów (indywidualne lub zespołowe) przez poszczególne rodzaje robót, w celu realizacji programu nauczania.

32. W programie zajęć dla młodocianych na budowie lub w warsztatach należy uwzględnić zaznajomienie się z dokumentacją techniczną (rysunkami roboczymi) lub technologiczną.

33. Z każdego tematu objętego programem instruktor-brygadzysta wystawia młodocianemu ocenę i wpisuje ją do dziennika zajęć praktycznych. Oceny te stanowią podstawę do klasyfikacji okresowej i rocznej młodocianego.

34. Po ukończeniu nauki w klasie programowo najwyższej młodociani są obowiązani do złożenia egzaminu z praktycznej nauki zawodu przed zakładową komisją kwalifikacyjną z materiału objętego programem nauczania — zgodnie z obowiązującymi przepisami.

35. Dokumentację szkolną praktycznej nauki zawodu stanowią:

- program praktycznej nauki zawodu,
- dziennik praktycznej nauki zawodu dla zapisów obecności, ocen, realizacji nauczania, instruktażu w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- ewidencja wartości pracy młodocianych, którą prowadzi się na podstawie kart (zleceń) roboczych,
- karta indywidualna przejścia młodocianego przez stanowiska pracy i tematy określone programem nauczania.

36. Młodociani powinni prowadzić zeszyt do praktycznej nauki zawodu.

37. Nadzór nad przebiegiem praktycznej nauki zawodu sprawuje dyrektor szkoły, a o stwierdzonych nieprawidłowościach w tym zakresie powiadamia kierownika zakładu pracy.

38. Nadzór szkoły nad przebiegiem praktycznej nauki zawodu dotyczy wszystkich młodocianych, bez względu na to, w jakim zakładzie pracy są oni zatrudnieni.

39. Co najmniej raz w roku jedna jednostka lekcyjna prowadzona przez instruktora powinna być skontrolowana przez dyrektora szkoły.

40. Za prawidłową organizację praktycznej nauki zawodu oraz właściwy jej przebieg zgodny z programem nauczania odpowiedzialny jest zakład pracy zatrudniający młodocianych. Ponadto zakład pracy obowiązany jest do:

- 1) przestrzegania zakazu wykonywania przez młodocianych pracowników robót objętych wykazem prac wzbronionych młodocianym,

- 2) niedopuszczania do organizowania praktycznej nauki zawodu w warunkach sprzyjających wypadkowości i niezgodnych z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy.
 - 3) niedopuszczenia do wykonywania przez młodocianych prac porządkowych, pomocniczych, transportowych i innych, jeżeli nie wiążą się one bezpośrednio ze stanowiskiem ich pracy,
 - 4) prowadzenia ewidencji wartości robocizny młodocianych w ten sposób, aby wartość ta nie mogła być przypisana innym robotnikom,
 - 5) zaopatrzenia młodocianych w odpowiednim czasie w odzież ochronną i roboczą oraz sprzęt ochrony osobistej w zależności od miejsca, czasu i warunków atmosferycznych oraz zapewnienia odpowiednich i niezniszczonych narzędzi pracy,
 - 6) zapewnienia dojazdu młodocianym z miejsca zakwaterowania do miejsca pracy i do szkoły przy odległościach przekraczających 3 km,
 - 7) sporządzenia listy płac i wypłacania młodocianym pracownikom wynagrodzenia.
41. Zakład pracy obowiązany jest do ścisłej współpracy ze szkołą, a zwłaszcza do uzgadniania takich spraw jak:
- ustalania wynagrodzenia młodocianym, podwyżki płac, nagród, zapomóg itp.
 - udzielania młodocianym zwolnień okolicznościowych i urlopów oraz wydawania poleceń wyjazdów służbowych,
 - rozwiązywania z młodocianym pracownikiem umowy o pracę w celu nauki zawodu, w przypadkach przewidzianych w art. 196 Kodeksu pracy,
 - zatrudniania, wynagradzania, urlopowania i zwalniania instruktorów-brygadzystów.
42. Praktyczną naukę zawodu na budowach i w warsztatach produkcyjno-szkoleniowych organizuje kierownik szkolenia praktycznego.
43. Kierowników szkolenia praktycznego zatrudniają zakłady pracy.
44. Kierownik szkolenia praktycznego powinien otrzymać określony na piśmie zakres swoich obowiązków.
- Ramowy zakres czynności kierownika szkolenia praktycznego określa załącznik nr 2 do instrukcji.
- Załącznik nr 1 do instrukcji**
- Ramowy zakres czynności instruktora-brygadzisty**
1. Do obowiązków instruktora-brygadzisty prowadzącego praktyczną naukę zawodu należy:
 - 1) osobiste wykonywanie każdego nowego zadania określonego programem praktycznej nauki zawodu w obecności młodocianych z równoczesnym dokładnym omówieniem:
 - sposobów wykonywania robót objętych danym tematem,
 - wymaganej jakości robót,
 - zachowania bezpiecznych warunków pracy,
 - prawidłowej organizacji pracy,
 - 2) przygotowanie niezbędnej liczby stanowisk pracy dla młodocianych swojej brygady przez:
 - ustalenie miejsca pracy i zakresu robót z kierownictwem budowy (warsztatu) oraz podjęcie zlecenia roboczego (karty pracy) dla brygady z opisem wyznaczonych robót i rysunkami roboczymi,
 - wykonanie robót przygotowawczych umożliwiających pracę młodocianych na wyznaczonych im stanowiskach,
 - dopilnowanie zaopatrzenia brygady uczniowskiej w odzież ochronną, roboczą i sprzęt ochrony osobistej, narzędzia pracy oraz materiały niezbędne do wykonywania robót objętych programem,
 - 3) organizowanie i kierowanie przebiegiem wykonywanych robót przez młodocianych, udzielanie im rad i wskazówek w opanowaniu umiejętności zawodowych (instruktaż wstępny, bieżący i końcowy) oraz prowadzenie robót zgodnie:
 - z programem nauki zawodu,
 - z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej,
 - z warunkami technicznymi wykonania i odbioru robót i innymi przepisami oraz normami,
 - 4) dbanie o należyłą kulturę miejsca pracy i pomieszczeń socjalnych przeznaczonych dla młodocianych, powoływanie należytej konserwacji maszyn i urządzeń na stanowiskach szkoleniowo-produkcyjnych oraz zgłaszanie we właściwym czasie niezbędnych remontów,
 - 5) dokonywanie wspólnie z kierownictwem budowy (warsztatu) obmiaru i wyceny wykonywanych robót przez brygadę i odnotowanie ich na zleceniach roboczych,
 - 6) oddziaływanie wychowawcze przez przykład własny i właściwą organizację pracy brygady, kontrolę obecności młodocianych w pracy i czuwanie nad przestrzeganiem przez nich zakładowego regulaminu pracy,
 - 7) wpisywanie do dziennika praktycznej nauki zawodu na bieżąco tematów zajęć praktycznych oraz udzielonego młodocianym instruktażu z zakresu przestrzegania bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowisku pracy,
 - 8) dokonywanie okresowej oceny wyników praktycznej nauki zawodu każdego członka swojej brygady,
 - 9) branie udziału w posiedzeniach rady pedagogicznej,
 - 10) uczestniczenie w zakładowej komisji kwalifikacyjnej, która po ukończeniu nauki przez młodocianych przeprowadza egzamin z praktycznej nauki zawodu,
 - 11) branie aktywnego udziału w realizacji zadań wychowawczych szkoły.

2. Instruktor-brygadzysta powinien odmówić podjęcia pracy przez brygadę lub przerwać pracę brygady szkolnej, jeżeli:

- 1) stanowiska pracy wyznaczone dla brygady uniemożliwiają pełnienie właściwego nadzoru nad szkolonymi, są niedostatecznie przygotowane pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy lub stanowią zatrudnienie przy pracach dla nich wzbronionych,
- 2) stanowiska pracy zostały wyposażone w niewłaściwy sprzęt lub maszyny, przy użyciu których zagraża uczniom niebezpieczeństwo w czasie pracy oraz niezwłocznie informować o tym bezpośrednio przełożonego.

Załącznik nr 1 do instrukcji

Ramowy zakres czynności kierownika szkolenia praktycznego

1. Do obowiązków kierownika szkolenia praktycznego w zasadniczych szkołach zawodowych przyzakładowych należy całość zadań związanych z organizacją i przebiegiem praktycznej nauki zawodu w zakładach pracy, a w szczególności:

- 1) inspirowanie postępu technicznego w procesie szkolenia praktycznego (wzorcowe budowy szkoleniowe, warsztaty szkoleniowe, mechanizacja, nowe materiały itp.),
- 2) właściwy dobór frontów robót i prac dla młodocianych w celu pełnej realizacji programów nauczania praktycznej nauki zawodu,
- 3) ustalania dla poszczególnych klas planów szkoleniowo-produkcyjnych uzgodnionych z zakładem pracy,
- 4) uczestniczenie w komisji rekrutacyjnej uczniów do klas I-szych,
- 5) współdziałanie z zakładem pracy w sprawach płac, premii, nagród oraz świadczeń socjalnych dla młodocianych,
- 6) kontrola dyscypliny pracy instruktorów i młodocianych podczas praktycznej nauki zawodu,
- 7) organizowanie egzaminów z praktycznej nauki zawodu oraz uczestniczenie w pracach zakładowej komisji kwalifikacyjnej,
- 8) organizowanie egzaminów specjalistycznych na uprawnienia zawodowe dla młodocianych kończących szkołę,
- 9) kontrola terminowości przeprowadzania okresowych badań lekarskich młodocianych oraz szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 10) kierowanie pracą instruktorów praktycznej nauki zawodu zgodnie z harmonogramem, organizowanie narad metodyczno-produkcyjnych z instruktorami, inicjowanie i pomoc w doszkalceniu instruktorów,
- 11) kompletowanie wysokokwalifikowanej kadry instruktorów, ocena ich pracy, wnioskowanie wysokości premii i nagród dla instruktorów,
- 12) kontrolowanie realizacji harmonogramów przechodzenia młodocianych przez poszczególne stanowiska pracy na budowach i warsztatach szkoleniowo-produkcyjnych,

- 13) kontrola realizacji programu praktycznego nauczania,
- 14) kontrola przestrzegania na budowach i w warsztatach przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zakazu wykonywania prac wzbronionych młodocianym,
- 15) oddziaływanie wychowawcze na młodocianych i instruktorów prowadzących praktyczną naukę zawodu,
- 16) udział w posiedzeniach rady pedagogicznej,
- 17) reprezentowanie interesów szkoły i uczniów w zakładach pracy w sprawach uzgodnionych z dyrektorem szkoły,
- 18) kontrolowanie zajęć praktycznych młodocianych na budowach i w warsztatach produkcyjnych, wydawanie poleceń instruktorom w sprawach nie cierpiących zwłoki (np. zagrożenie bhp).

2. Kierownik szkolenia praktycznego ma prawo do wydawania poleceń instruktorom w sprawie przzerwiania nauki zawodu w razie zagrożenia życia lub zdrowia uczniów i bezzwłocznego powiadomienia o tym swoich przełożonych oraz kierownika budowy (warsztatu).

9.

ZARZĄDZENIE nr 14

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 kwietnia 1978 r.

w sprawie dodatkowego narzutu wyrównawczego do ceny podstawowej robót budowlanych i montażowych z tytułu realizacji inwestycji modernizacyjnych

(Znak: EF-2/HW/3614/78)

Na podstawie § 6 ust. 1 uchwały nr 181 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1977 r. w sprawie zasad realizacji inwestycji modernizacyjnych (Monitor Polski Nr 36; poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dodatkowy narzut wyrównawczy (Nw-1/8) do ceny podstawowej robót budowlanych i montażowych z tytułu realizacji inwestycji modernizacyjnych.

Narzut stosuje się wówczas, gdy udział robót budowlanych i montażowych w nakładach inwestycyjnych na modernizację nie przekracza 20%.

2. Dodatkowy narzut wyrównawczy (Nw-1/8) przysługuje jednostkom organizacyjnym resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych realizującym roboty budowlane i montażowe, o których mowa w ust. 1.

§ 2. Dodatkowy narzut wyrównawczy (Nw-1/8) stosuje się w wysokości:

- 1) 15% ceny, jeżeli więcej niż połowa robót budowlanych i montażowych prowadzona jest w istniejących obiektach,

2) 10% ceny, jeżeli więcej niż połowa robót budowlanych i montażowych polega na budowie nowych obiektów, nadbudowie, dobudowie lub rozbudowie.

§ 3. Dodatkowy narzut wyrównawczy (Nw-1/8) stosuje się niezależnie od narzutów wyrównawczych określonych w załączniku nr 3 do zarządzenia nr 47 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia

1975 r. w sprawie zasad ustalania cen obiektów i robót budowlanych i montażowych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 1 z 1976 r. poz. 1).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do robót budowlanych i montażowych, określonych w § 1, rozpoczynanych po dniu 1 stycznia 1978 r.

MINISTER
A. Glazur

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę na kraj przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele:

- do 25 listopada na cały rok następny,
- w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego na ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”.

Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma Oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch” Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto PKO nr 1531 71.

Sprzedaż egzemplarzy archiwalnych prowadzi RSW „Prasa-Książka-Ruch” Dział Prasy Archiwalnej, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Sprzedaż odręczną poszczególnych numerów Dziennika prowadzi Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa, Wydział Propagandowo-Handlowy, ul. Instalatorów 7c, 02-337 Warszawa, tel. 46-04-21, w. 184 i 46-02-16 w. 13.

Redakcja

**MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

Gabinet Ministra

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-015, w. 585

Wydawca

CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA

Wydział Wydawniczy

Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 130

INDEKS 35574